

Forslag til lov om ændringer i lov nr. 131 af 17. april 1916 om lodsvæsenet med senere ændringer.

Fremsat den 9. marts 1954 af *forsvarsministeren*.

§ 1.

I lov nr. 131 af 17. april 1916 om lodsvæsenet med senere ændringer foretages følgende ændringer:

Til § 1.

Paragraffen affattes således:

„Lodsvæsenet henhører under forsvarsministeriet, som med de i lovgivningen fastsatte begrænsninger har den afgørende myndighed i lodsvæsenets anliggender.

Ministeren træffer bestemmelse om, hvor der skal findes lodserier, fastsætter lodsantallet ved hvert af disse og lader udfærdige reglementer og takster for lodsvæsenet samt instruktioner for dettes personel.

Endvidere fastsætter ministeren bestemmelser for lodseriernes lodsningssområder og den indbyrdes afgrænsning af lodseriernes rettigheder“.

Til § 2.

Stk. 5 affattes således:

„Lodsinspektøren inspicerer lodserierne, assisterer lodsdirektøren i den daglige virksomhed og varetager under lodsdirektørens fraværelse dennes forretninger“.

Til § 4.

I stk. 2 ændres „den minister, under hvem lodsvæsenets bestyrelse hører“ til „ministeren“.

Til § 6.

„En af ministeren ansat revisor“ ændres til „revisoren i lodsdirektoratet“.

Til § 8.

I stk. 3 ændres „antage en fast hjælpelods“ til „antage faste hjælpelodser eller autorisere særlige havnelodser“.

I stk. 4 ændres „En hjælpelods“ til „Hjælpelodser og autoriserede havnelodser“, „en lods“ til „lodser“ og „hans“ til „deres“.

Til § 10.

Paragraffen affattes således:

„Lodserne er forpligtet til at bistå karantænevæsenet og toldvæsenet. De er endvidere forpligtet til at udføre særlig meldetjeneste og udkigstjeneste i den udstrækning, det er foreneligt med lodstjenesten efter de regler og for den betaling, som ministeren fastsætter.

Lodserne er fritaget for alle kommunale ombud, der skal udføres personligt“.

Til § 12.

Stk. 1, 1. punktum udgår og erstattes med:

„Intet skib, der vil lodes, må, for så vidt traktatmæssige overenskomster ikke bestemmer anderledes, benytte andre end danske autoriserede lodser til lodsning i danske havne og på dansk søterritorium.

Intet i Danmark hjemmehørende skib, der vil lodes, må, selv om det befinder sig udenfor dansk søterritorium, benytte andre end danske autoriserede lodser til lodsning:

- a) i Store Bælt, Lille Bælt og Øresund med alle tilstødende fjerde, bugter og sunde, bortset fra de områder, der er fremmed søterritorium (jfr. dog stk. 1),

- b) fra dansk havn eller dansk søterritorium til anden dansk havn eller dansk søterritorium uden mellemkommende anløb af fremmed havn eller passage af fremmed søterritorium (jfr. dog stk. 1), og
- c) fra dansk søterritorium undervejs til Nordsøen og Østersøen uden mellemkommende anløb af fremmed havn eller passage af fremmed søterritorium (jfr. dog stk. 1).

Et skib, der ønsker at benytte dansk lods i tilfælde, som ikke omfattes af bestemmelserne i stk. 1 og 2, må kun benytte en sådan autoriseret lods, som efter de gældende bestemmelser er berettiget til at lodse i vedkommende farvand.

Såfremt ingen lods kommer til stede efter at skibet på befaleet måde har tilkaldt lods (jfr. § 20), står det skibsføreren frit for at benytte enhver farvandskendt person som lejlighedslods for den betaling, hvorom han kan komme overens med den pågældende.

I stk. 2, andet og tredje punktum, udgår „fra 20 til 50 kr.“.

I stk. 5 ændres „bøde første gang fra 50 indtil 100 kr. og i gentagelsestilfælde fra 100 indtil 200 kr.“ til „vil han være ifaldet bødestraf“.

Til § 13.

I sidste linie ændres „bøde første gang fra 50 indtil 100 kr. og i gentagelsestilfælde fra 100 indtil 200 kr.“ til „vil han være ifaldet bødestraf“.

Til § 14.

I paragraffen ændres „skal han bøde første gang fra 20 indtil 50 kr. og i gentagelsestilfælde fra 40 indtil 100 kr.“ til „vil han være ifaldet bødestraf“.

Til § 15.

Til stk. 1 føjes „og kan desuden straffes med bøde“.

Til § 16.

I stk. 2, 5. linie, ændres „vedkommende minister“ til: „ministeren“.

Til § 19.

Som nyt stk. 1 tilføjes:
„Der skal ved ethvert lodseri forefindes det til lodstjenestens forsvarlige udførelse nødvendige fartøjsmateriel“.

Til § 23.

I næstsidste linie ændres „skal han bøde fra 25 indtil 100 kr. og“ til „kan han straffes med bøde og skal“.

Til § 30.

- I stk. 2 in fine udgår „fra 20 til 50 kr.“.
- I stk. 3, linie 4, ændres „fra 50 til 100 kr. eller med simpelt fængsel“ til „eller hæfte“.
- I stk. 4 ændres „en bøde af fra 10 indtil 25 kr.“ til „bødeansvar“.

Til § 31.

Til 6. stk. føjes som nyt punktum:
„Ydes lodsvæjledning efter skibsføreren anmodning fra et andet lodset skib erlægges dog halvdelen af den takstmæssige lodsbetaling“.

Fra stk. 10: „For lodsning under bugsering gælder følgende regler“ og paragraffen ud affattes denne således:

„Under bugsering i lodsfarvand, hvorved i denne forbindelse forstås gravede render eller afmærkede sejlløb, der fører ind til eller forbi havne eller stationer, hvor lods er ansat, skal føreren af et bugseret fartøj være pligtig at benytte lods, såfremt han er ukendt i farvandet; undlader han at gøre dette, vil der kunne gøres ansvar gældende i henhold til §§ 12 og 13. For fartøjer, der under bugsering ikke er blevet præjet af vedkommende lods, gælder dette ansvar dog kun $\frac{3}{4}$ af de pågældende lodspenge.

En fører anses ikke for at være ukendt i det pågældende farvand, når han som fører mindst fire gange indenfor et tidsrum af tre på hinanden følgende år har benyttet lods, eller dersom han på anden måde kan dokumentere at være kendt i farvandet.

På forespørgsel af den pågældende lods skal føreren — ved forevisning af dagbog, lodskvitteringer, erklæring fra vedkommende lodseri eller lignende — oplyse, om han opfylder de foreskrevne betingelser for at være fritaget for at benytte lods under bugsering. Undlader føreren at besvare forespørgslen, eller viser det sig, at hans oplysninger er urigtige, bliver han i hvert tilfælde at anse efter § 12.

Ovenstående fordringer om farvandskendskab kræves ikke af førere af statens skibe eller af nedennævnte fartøjer, der

F. t. l. om ændr. i l. om lodsvæsenet.

vil kunne lade sig bugserer uden at tage lods eller uden at skulle betale lodspenge:

- a) Fartøjer uden eget fremdrivningsmiddel eller hvis dette på grund af havari eller anden årsag ikke kan anvendes.
- b) Fartøjer under 150 brt., såfremt det bugserende fartøj er indrettet til slæbning og har et fremdrivningsmaskineri på mindst 20 effektive hestekræfter.
- c) Fartøjer på og over 150 brt.: gennem Sundet og Bælterne, fra en ankerplads eller fortøjningsplads til en anden indenfor samme havn, eller ved ind- og udpassage af den havn, hvori de er hjemmehørende, når de bugseres af eget rederis fartøj.

Når lods benyttes under bugsering, betales kun lodspenge af de bugserede skibe, medmindre bugserfartøjet har større dybgående end det dybest stikkende af de bugserede fartøjer, i hvilket tilfælde også bugserfartøjet betaler lodspenge.

Lodspenge beregnes efter hvert fartøjs størrelse og dybgående. Betalingen af rejsepenge o. lign. deles ligeligt mellem de betalingspligtige fartøjer i bugser ekspeditionen“.

Til § 39.

I stk. 1, 1. linie ændres „en bøde af 4 kr.“ til „bødeansvar“.

Til § 40.

I stk. 1 ændres „skal han foruden at betale de skyldige lodspenge m. m. endvidere betale dobbelt så meget i bøde“ til „straffes han med bøde og skal endvidere betale de skyldige lodspenge m. m.“.

Til § 41.

I stk. 4 udgår „De tilfalder lodseriets kasse, medmindre anderledes er bestemt i lodseriets særlige reglement“.

Stk. 8 udgår.

Som ny § 42 indsættes:

„Der kan til lodserier, hvis indtægtsforhold er sådanne, at de af ministeren ikke skønnes tilstrækkelige til lodsernes livsophold, såfremt de fremsætter begæring derom, ydes et årligt tilskud bestående af et

grundbeløb og et beløb til udgifter til fartøjer og øvrige driftsudgifter, imod at disse lodserier indbetaler $\frac{2}{3}$ af den indsejlede bruttolodsfortjeneste samt af indtægt hidrørende fra tjeneste som havnefoged, fyrpasser, toldopsynsmand, kystudkigsmand, vagertilsynsførende eller lignende, til en lodsreguleringsfond.

De nærmere regler for denne fond — herunder ydelse af de omhandlede tilskud samt disses regulering — fastsættes af forsvarsministeren efter samråd med finansministeren.

Tilskudet (herunder beløbene til dækning af udgifter til fartøjer og øvrige driftsudgifter) samt den resterende trediedel af bruttolodsfortjenesten indgår i lodseriets kasse.

Andre lodserier kan efter eget ønske henføres under den i stk. 1—3 omhandlede indtægtsregulering, såfremt ministeren må finde, at omstændighederne taler derfor.

Lodserier, som en gang er henført under indtægtsreguleringens bestemmelser, kan ikke gøre fordring på at udtræde.

Der pålægges sådanne lodserier, hvis bruttolodsfortjeneste andrager mindst 9 000 kr. pr. lods for det foregående kvartal, og hvis indtægter ikke reguleres gennem reguleringsfonden, en afgift af 0,1 pct. af bruttolodsfortjenesten stigende med 0,1 pct. for hver 50 kr. hvormed bruttolodsfortjenesten overstiger 9 000 kr. pr. kvartal, dog ikke udover 8 pct.

For lodserier med udstationerede fartøjer samt for andre lodserier, hvor driftsudgifterne er ekstraordinært store, kan afgiften nedsættes med indtil 3 pct. efter ministerens nærmere bestemmelse.

Ved hvert kalenderårs udgang foretages en efterregulering baseret på, at fjerdedelen af hele årets bruttolodsfortjeneste beregnes som gennemsnitlig bruttolodsfortjeneste pr. kvartal, hvorefter forskellen mellem den indbetalte afgift og den efterregulerede udlignes.

Afgiften indgår i lodsreguleringsfonden til indtægtsregulering og andre lodsformål, jfr. stk. 2. Såfremt fondens midler måtte være utilstrækkelige til udbetaling af de nævnte tilskud m. v., ydes det manglende beløb af statskassen.

Lodsreguleringsfondens midler administreres af lodsdirektøren“.

Til § 42.

Paragraffen ændres til § 43.

I stk. 1, linie 2, ændres „til pensionskassen og til jollekassen“ til „til lodsreguleringsfonden, pensionskassen og til jollekassen“.

Stk. 2 affattes således:

„Det efter afholdelsen af ovennævnte afdrag tiloversblevne beløb, nettofortjenesten, fordeles ved lodserier med flere lodser, undtagen sundlodserierne, således:

En lods lønnes det første år efter ansættelsen med 4 delingsparter, i det andet år efter ansættelsen med 5 delingsparter og derefter med 6 delingsparter af nettolodsfortjenesten“.

Som næstsidste stykke indføjes:

„For lodserier, som er henført under indtægtsreguleringen (jfr. § 42), deles dog grundbeløbet med lige store delingsparter“.

Efter 5. kapitel. „Om sømærker“ ændres til „Om afmærkning m. m. til vejledning for sejladsen“.

Til § 43.

Paragraffen ændres til § 44 og affattes således:

„Hvor farvandenes beskaffenhed gør det nødvendigt, skal der foretages afmærkning m. v. til vejledning for sejladsen.

Afmærkningen i hovedfarvandene, gennemsejlingsfarvandene samt afmærkningen ind til sikker ankerplads foretages og bekostes af staten.

Afmærkning, vejledning for sejlads ind til havne eller broer m. m. foretages, passes og bekostes af vedkommende havnevæsen, brobestyrelse etc.

Der tilkommer det ministerium, hvorunder vedkommende havn, bro etc. sorteres, samme myndighed i dette forhold som med hensyn til havnens øvrige anliggender.

Såfremt der opstår tvivl om, hvorvidt en afmærkning falder ind under stk. 2 eller stk. 3 i nærværende paragraf, afgøres dette spørgsmål af forsvarsministeren.

Enhver foranstaltning til vejledning for sejlads i danske farvande er underkastet forsvarsministerens kontrol. Ministeren træffer bestemmelse om, hvorledes og af hvilke organer under forsvarsministeriet kontrollen skal udøves“.

Til § 44.

Paragraffen ændres til § 45 og affattes således:

„Lodserierne er forpligtede til at bistå ved farvandenes afmærkning og tilsynet hermed.

De skal således anskaffe, udlægge og tilse afmærkningen i de indre farvande efter de regler og for den betaling, forsvarsministeren fastsætter.

Der bliver ved betalingens fastsættelse ikke blot at tage hensyn til bekostningen ved materiellets anskaffelse og vedligeholdelse, men også til det med udlægning og tilsyn forbundne arbejde“.

Til § 45.

Paragraffen ændres til § 46 og affattes således:

„Uden tilladelse eller godkendelse fra forsvarsministeriet eller fra en dertil af forsvarsministeren autoriseret myndighed, er det forbudt at foretage afmærkning såsom, at udlægge sømærker eller oprette fyr, radiofyr, tågesignalanlæg, båker eller anden indretning til vejledning for sejladsen, at anbringe genstande i farvandene, der kan virke hindrende for sejladsen, at oprette lysreklamer eller andre indretninger, der kan virke vildledende for sejladsen.

Overtrædelse af forbudet straffes med bøder, hvorhos de skyldige kan tilpligtes at erstatte den ved forbudets overtrædelse forvoldte skade, herunder også at erstatte det offentliges eventuelle udgifter ved forbudte genstandes eller anlægs fjernelse.

Hvis nogen ødelægger eller beskadiger sømærker eller ved påsejling eller på anden måde forårsager, at de flyttes bort fra deres plads, uden at hans forhold falder ind under den almindelige straffelov, skal han, når han enten straks eller ved første givne lejlighed underretter den rette myndighed eller vedkommende lodseri derom, kun erstatte skaden; men undlader han anmeldelse, skal han, selv om han kun har forvoldt skaden af uorsigtighed eller i nødstilfælde, ikke blot erstatte skaden, men derhos erlægge en bøde.

Den skibsfører, der for at gøre sådan anmeldelse tilkalder lods ved lodssignal, skal ikke være pligtig at erlægge den i § 35 omhandlede betaling.

Det er forbudt at anvende udlagte sømærker af enhver art til fortøjning, fastgøring af fiskeredskaber o. l. Overtrædelse af forbudet straffes med bøde, hæfte eller under skærpene omstændigheder med fængsel.

Til § 46.

Paragraffen ændres til § 47 og affattes således:

„Samtlige fastansatte lodser med undtagelse af lodserne ved Københavns lodseri er forpligtet til at være medlemmer af Den fælles Lodspensionskasse.

Pensionskassens indtægter består af:

1. a) Pensionsbidrag fra lodserier, der er tilsluttet Den fælles Lodspensionskasse, og hvis indtægter ikke reguleres gennem lodsreguleringsfonden.

b) Pensionsbidrag fra lodsreguleringsfonden for lodserier, hvis indtægter reguleres gennem denne.

Ved fastlæggelsen af pensionsbidragene kommer følgende indtægter i betragtning:

ad a) Den lodseriets kasse tilfaldende bruttolodsfortjeneste.

ad b) $\frac{3}{2}$ gange grundbeløbet, jfr. § 42, stk. 1, samt $\frac{3}{2}$ gange den lodseriets kasse tilfaldende andel af bruttolodsfortjenesten, jfr. § 42, stk. 3.

Bidragsprocenten fastsættes efter nedenstående tabel på grundlag af gennemsnitsindtægten pr. lods, der udfindes ved at dividere de i betragtning kommende indtægter med antallet af tjenstgørende lodser, som har deltaget i nettolodsfortjenesten.

2. Et årligt statstilskud, hvis størrelse fastsættes ved bevillingslov for et tidsrum af 3 år ad gangen, således at spørgsmålet om tilskudets størrelse ved hver periodes udløb optages til behandling på grundlag af en aktuarmæssig opgørelse af pensionskassens status.

3. Udbyttet af pensionskassens formue.

4. De pensionskassen i henhold til § 61 tilfaldende bøder.

Såfremt optagelse som medlem af pensionskassen finder sted efter det fyldte 37. år, er den pågældende pligtig at tilskyde pensionskassen det beløb, hvormed hans optagelse efter en af kassens aktuar foretagen beregning belaster pensionskassens status.

Tabel for lodseriernes pensionsbidrag.

Arsindtægt pr. lods, jfr. stk. 2. pkt. 1 a og b.	Bidrags- procent
Under 2 000 kr.	8.0
2 000 til 2 199 kr.	8.1
2 200 - 2 399 -	8.2
2 400 - 2 599 -	8.3
2 600 - 2 799 -	8.4
2 800 - 2 999 -	8.5
3 000 - 3 199 -	8.6
3 200 - 3 399 -	8.7
3 400 - 3 599 -	8.8
3 600 - 3 799 -	8.9
3 800 - 3 999 -	9.0
4 000 - 4 199 -	9.1
4 200 - 4 399 -	9.2
4 400 - 4 599 -	9.3
4 600 - 4 799 -	9.4
4 800 - 4 999 -	9.5
5 000 - 5 199 -	9.6
5 200 - 5 399 -	9.7
5 400 - 5 599 -	9.8
5 600 - 5 799 -	9.9
5 800 - 5 999 -	10.0
6 000 - 6 199 -	10.1
6 200 - 6 399 -	10.2
6 400 - 6 599 -	10.3
6 600 - 6 799 -	10.4
6 800 - 6 999 -	10.5
7 000 - 7 199 -	10.6
7 200 - 7 399 -	10.7
7 400 - 7 599 -	10.8
7 600 - 7 799 -	10.9
7 800 - 7 999 -	11.0
8 000 - 8 199 -	11.1
8 200 - 8 399 -	11.2
8 400 - 8 599 -	11.3
8 600 - 8 799 -	11.4
8 800 - 8 999 -	11.5
9 000 - 9 199 -	11.6
9 200 - 9 399 -	11.7
9 400 - 9 599 -	11.8
9 600 - 9 799 -	11.9
9 800 - 9 999 -	12.0
10 000 - 10 199 -	12.1
10 200 - 10 399 -	12.2
10 400 - 10 599 -	12.3
10 600 - 10 799 -	12.4
10 800 - 10 999 -	12.5
11 000 - 11 199 -	12.6
11 200 - 11 399 -	12.7
11 400 - 11 599 -	12.8

Årsindtægt pr. lods, if. stk. 2. pkt. 1 a og b.	Bidrags- procent
11 600 til 11 799 kr.....	12.9
11 800 - 11 999 -	13.0
12 000 - 12 199 -	13.1
12 200 - 12 399 -	13.2
12 400 - 12 599 -	13.3
12 600 - 12 799 -	13.4
12 800 - 12 999 -	13.5
o. s. v., stigning med 0.1 pct. for hver 200 kroners merindtægt, dog ikke udover	25.0

Til § 47.

Paragraffen ændres til § 48 og affattes således:

„Ret til egenpension har ethvert medlem af pensionskassen, som enten fratræder som lods efter opnået 65 års alder eller afskediges på grund af svagelighed eller anden ham utilregnelig årsag, forudsat, at den pågældende har været medlem af kassen i mindst 5 år efter sit fyldte 30. år eller afskediges som følge af tilskadekomst ved udførelsen af sin tjeneste.

Pensionen fastsættes efter pågældende medlems pensionsalder (tjenestetid ved lodsvæsenet efter det fyldte 35 år) og pensionsindtægt.

Pensionsindtægten udgør 7 200 kr. årlig, idet den dog ikke kan udgøre et større beløb end gennemsnittet af den i de sidste 10 år før afskedigelsen oppebårne nettolodsførtjeneste, efter at der i denne er fra draget et til statens reguleringstillæg m. v. svarende beløb. Såfremt gennemsnittet af et medlems nettolodsførtjeneste i de sidste 10 år før afskedigelsen er lavere end gennemsnitsbeløbet for en tidligere 10-års periode, kan der med forsvarsministeriets godkendelse ydes den pågældende en forhøjelse af pensionen til hel eller delvis udligning af forskellen mellem de pensionsbeløb, der fremkommer, når det højere og det lavere af de nævnte gennemsnitsbeløb lægges til grund for beregningen.

Pensionens størrelse bestemmes efter den i lov om statens tjenestemænd (nr. 301) af 6. juni 1946 § 54, stk. 7, indeholdte pensionsskala. Tilskadekomstpension andrager dog uden hensyn til alder og tjenestetid den til den pågældendes pensions-

indtægt ved afskedigelsen svarende højeste pension“.

Til § 48.

Paragraffen ændres til § 49 og affattes således:

„Et medlems efterladte enke er berettiget til i 3 måneder efter mandens død at oppebære efterindtægt. Når enke ikke efterlades, tilfalder samme ret medlemlets uforsørgede børn under 18 år, såfremt disse ved dødsfaldet var undergivet hans forældremyndighed. Hvis medlemmet afgår ved døden som følge af tilskadekomst i tjenesten, og dødsfaldet indtræffer som umiddelbar følge af tilskadekomsten, omfatter adgangen til efterindtægt et tidsrum af 12 måneder efter dødsfaldet.

Enken efter en pensioneret eller pensionsberettiget lods har, medmindre ægteskabet er indgået efter mandens fyldte 60. år eller på hans dødsleje eller efter, at han var pensioneret, ret til en pension, hvis størrelse bestemmes efter de i tjenestemandsløvens § 64, stk. 2 og 3 indeholdte regler.

Der udbetales børnepensionstillæg og børnepension til forældrelose børn i overensstemmelse med bestemmelserne i tjenestemandsløvens §§ 66 og 69“.

Til § 49.

Paragraffen ændres til § 50.

Til § 50.

Paragraffen ændres til § 51.

I stk. 2, 4. linie ændres „Marineministeriet“ til „forsvarsministeriet“.

Som ny § 52 indsættes:

„Der tilkommer enhver, som oppebærer pension fra Den fælles Lodspensionskasse, et særligt tillæg i det omfang, pensionskassens midler efter en aktuarmæssig opgørelse strækker til. Den samlede pensionsydelse kan — inclusive det i § 53 omhandlede procenttillæg fra staten — dog ikke overstige det beløb, som den pågældende ville være berettiget til, såfremt der til hans grundpension havde været ydet reguleringstillæg m. v. efter de for statens pensionister til enhver tid gældende regler.“

Som ny § 53 indsættes:

„Til enhver, som oppebærer pension fra Den fælles Lodspensionskasse, ydes der af

statskassen et dyrtidstillæg til grundpensionen svarende til det procenttillæg, som til enhver tid udbetales til de på finansloven opførte honorarer. Ved dyrtidstillæggets beregning lægges mindst en pension på 1 500 kr. og højst en pension på 3 000 kr. til grund. Tillægget kan i forbindelse med det tillæg, der vil kunne ydes af pensionskassens egne midler, jfr. § 52, dog ikke overstige, hvad der til enhver tid svarer til reguleringstillæg m. v. til statens pensionister“.

Som ny § 54 indsættes:

„De medlemmer af pensionskassen, hvis pensionsret er blevet aktuel inden 1. april 1952, omfattes ikke af nærværende lovs bestemmelser, som ej heller kommer til anvendelse på efterladte efter sådanne medlemmer. Der ydes dog særligt tillæg til de pågældende i overensstemmelse med § 52 og dyrtidstillæg efter § 53, ligesom reglerne om børnepensionstillæg og børnepension, jfr. § 49, også finder anvendelse i de tilfælde, hvor det pågældende medlem af pensionskassen er blevet pensioneret eller afgået ved døden før 1. april 1952.

Tjenstgørende medlemmer af pensionskassen, som ved lovens ikrafttræden havde opnået pensionsret, kan ikke i henseende til egen- og enkepension blive ringere stillet, end de ville have været, såfremt de hidtil gældende regler lægges til grund for beregningen af deres pension“.

Til § 51.

Paragraffen ændres til § 55.

I stk. 1 udgår „det fælles“.

Til § 52.

Paragraffen ændres til § 56 og affattes således:

„Der nedsættes et lodsråd, der sammensættes af to repræsentanter for forsvarsministeriet, een repræsentant for ministeriet for handel, industri og søfart, to repræsentanter for lodserierne og to repræsentanter for søfartsrådet.

Lodsrådets forretningsorden fastsættes af ministeren.

Lodsrådet er rådgivende for ministeren i sager, der vedrører antallet af lodser ved de enkelte lodserier, oprettelse og nedlæggelse af lodserier, forflyttelse af lodser, reglemen-

ter og takster for lodsvæsenet, instruktioner for lodsvæsenets personel, lodsningsrettigheder samt driftstilskud til lodserier, der henføres under lodsreguleringsfondens.

Endvidere er lodsrådet rådgivende for ministeren vedrørende andre forhold, som har indflydelse på lodsernes pekuniære stilling og virksomhedsområde samt sager, hvorover ministeren ønsker rådets udtalelse“.

Til § 53.

Paragraffen udgår.

Til § 54.

Paragraffen ændres til § 57.

Til § 55.

Paragraffen ændres til § 58.

I stk. 1, 4. og 5. linie udgår: „der for lodskaptajn og lodsoldermænd kan stige til 300 kr., for lodsformænd og lodser til 100 kr.“.

I stk. 5 ændres „58“ til „61“.

Til § 56.

Paragraffen ændres til § 59.

Til § 57.

Paragraffen ændres til § 60.

I stk. 1 ændres „de sager, der anlægges i henhold til § 55, 2. stk., hvilke behandles som justitssager“ til „sager i medfør af § 58, 2. stk., hvor tiltale rejses af statsadvokaten“.

I stk. 2 ændres „45“ til „46“.

Til § 58.

Paragraffen ændres til § 61.

Til § 60.

Paragraffen ændres til § 62.

I stk. 1 og stk. 2 ændres:

„Embeds- eller Bestillingsmand“ til „tjenestemand“.

Til § 61.

Paragraffen ændres til § 63 og affattes således:

„Så længe de under kommunal bestyrelse stående eller de private havnes lodser ikke er autoriseret af lodsdirektøren, gælder denne lov ikke for dem.

For kommunale lodserier, hvis lodser er autoriseret af lodsdirektøren, gælder denne lov kun i den udstrækning, hvor den kan finde anvendelse under hensyn til de særlige lokale forhold.

Lodsbetalingen fastsættes af de pågældende havnebestyrelser efter approbation af ministeriet for offentlige arbejder“.

Til § 62.

Paragraffen ændres til § 64.

Til §§ 63—71.

Paragrafferne udgår.

§ 2.

Forsvarsministeren bemyndiges til at optrykke lov nr. 131 af 17. april 1916 om lodsvæsenet med senere ændringer med de ændringer og tilføjelser, som er en følge af nærværende lov.

§ 3.

Denne lov træder i kraft den 1. juli 1954. Bestemmelserne i §§ 48 til 53 har virkning fra den 1. april 1952.

Bemærkninger til lovforslaget.

Under 26. januar 1950 nedsatte det tidligere marineministerium et udvalg, der skulle forberede en revision af lodsloven (lov nr. 136 af 30. marts 1942 om ændringer i lov nr. 131 af 17. april 1916 om lodsvæsenet med senere ændringer).

Den af dette udvalg — lodslovudvalget — under 13. maj 1953 afgivne betænkning indeholder foruden en række mindre ændringer i den bestående lodslov forslag om en ændring af lodseriernes indtægtsforhold, der tager sigte på at tilvejebringe en ordening, der sikrer de økonomisk dårligst stillede lodserier en minimumsindtægt. De hermed forbundne udgifter foreslås til dels dækket ved en afgift, der udredes af lodserier med særligt store indtægter.

Herudover stiller lodslovudvalget forslag om, at der oprettes et lodsråd, der skal virke som rådgivende organ for forsvarsministeriet i lodssager.

Foruden det nævnte udvalg nedsattes af forsvarsministeriet efter aftale med finansministeriet under 27. februar 1952 et særligt sagkyndigt udvalg — lodspensionsudvalget — der, da den nuværende ordening af lodseriernes pensionsforhold efter den i de senere år stedfundne økonomiske udvikling ikke længere kunne anses for tidssvarende, fik til opgave at afgive indstilling om en ændring af de herhenhørende bestemmelser i lodsloven.

Begge udvalg, hvori lodserne var repræsenterede — for lodslovudvalgets vedkommende med 6 medlemmer af 13 medlemmer — afgav på alle væsentlige punkter enstemmige indstillinger, og begge betænkninger har været forelagt de enkelte lodserier med det resultat, at et flertal af lodserne har tiltrådt disse.

Da lodspensionsudvalgets betænkning forelå allerede den 18. oktober 1952 forelagdes i rigsdags-samlingen 1952—53 forslag til lov om ændringer i lov nr. 131 af 17. april 1916 om lodsvæsenet med

senere ændringer, (Lodsernes pensionsordning), hvilket forslag dog ikke blev færdigbehandlet inden rigsdagssamlingens slutning.

Nærværende lovforslag er resultatet af en samarbejdning af de to udvalgs arbejde.

De to betænkninger er tilstillet folketingets medlemmer.

Til § 1.

Det findes uhensigtsmæssigt, at folketinget skal beskæftige sig med oprettelse og nedlæggelse af lodserier, eftersom forsvarsministeren fastsætter antallet af lodser og lodseriernes lodsningsområde.

Til § 2, 4 og 6.

Ændringerne er af redaktionel karakter.

Til §§ 8 og 61.

Der har i lodslovudvalget været enighed om, at alle lodser for fremtiden skal ansættes eller i det mindste autoriseres af lodsdirektøren og være underkastet lodsdirektørens tilsyn for så vidt angår lodstjenesten.

De ved havnene ansatte lodsers interne tjenesteforhold berøres ikke af den foreslåede ordening, ligesom lodsbetalingen fortsat fastsættes af de respektive havnebestyrelser med autorisation af det ministerium, hvorunder disse havne hører.

Samtlige havne, der berøres af forslaget, har givet udtryk for tilslutning til dette.

Til § 10.

Tilføjjelsen om melde- og udkigstjeneste er en lovfæstelse af allerede eksisterende forhold, for nogle lodseriers vedkommende efter gammel hævd, men foreslås udvidet til at gælde samtlige lodserier for i påkommende tilfælde hurtigt at kunne sættes i virksomhed uden tidsspildende forhandlinger med lodserierne.

Til § 12, stk. 1.

Paragraffen er ændret i overensstemmelse med almenældende internationale regler på det omhandlede område.

Til §§ 12, stk. 2 og 5, 13, 14, 23, 30, 39, 40 og 55.

I medfør af § 6, stk. 1 i lov nr. 127 af 15. april 1930 om ikrafttræden af borgerlig straffelov m. m. bortfalder de i lovgivningen foreskrevne størrelser for bøder i alle tilfælde, hvor lovovertrædelsens påkendelse ved dom ikke er udelukket, jfr. lodslovens § 57.

Til § 15.

Erfaringen har vist, at da lodstvang i medfør af § 11 kun påbydes i særlige farvande, hvor sikkerhedsmæssige grunde gør det påkrævet, vil der være et vist behov for, at forbudet mod sejllads uden lods i de pågældende farvande i givet fald kan håndhæves med politiets bistand uden forsinkelse.

Til § 19.

Tilføjelsen skal erstatte bestemmelser i de stadig gældende specialreglementer, hvoraf nogle er fra 1830.

Til § 31, stk. 6.

Tilføjelsen er i overensstemmelse med tilsvarende regler i Norge, Sverige og flere andre lande.

Til § 31, stk. 10 ff.

De særlige bestemmelser om lodsnings under bugsering i nugældende lodslov § 31, pkt. A. for så vidt angår egentlige sejlskibe kan bortfalde, da sejlskibe uden maskine (bortset fra lystfartøjer o. l.) næppe mere vil forekomme.

Pkt. B kan herefter udgå som overflødig, når sejlskibe udelades.

Af pkt. C er bevaret den noget summariske form, hvorefter lodsbennyttelse mindst fire gange indenfor et tidsrum af tre på hinanden følgende år er en betingelse for fritagelse for lodspligten. Denne form har erfaringsmæssigt vist sig nødvendig, efter at tidligere mere almene regler fandtes utilfredsstillende, idet de gav anledning til for megen skønmæssig vurdering med deraf følgende uoverensstemmelser mellem lodserne og bugserbådene.

For at have mulighed for regulering i tilfælde, hvor bestemmelserne kunne komme til at virke for rigoristiske f. eks. for rutebåde o. a., er i forslaget tilføjet „eller dersom han på anden måde kan dokumentere at være kendt i farvandet“. Desuden er i forslaget statens skibe undtagne.

Endvidere er foreslået den lempelse, at alle fartøjer uden eget fremdrivningsmiddel fritages for

lodspligten i erkendelse af, at sådanne fartøjer nødvendigvis må have bugserbåd for at komme frem og derfor næppe vil lade sig smuglodse, og endelig er tonnagegrænsen hævet fra 80 brt. til 150 brt. Bugserbådens større eller mindre dybgående i forhold til de bugserede fartøjer er afgørende for, om der skal betales lodspenge for denne eller ikke.

Til § 41 og ny § 42.

Det af lodslovudvalget udarbejdede forslag til en regulering af lodsernes indtægtsforhold er nærmere motiveret i lodslovudvalgets betænkning pag. 7—15, hvortil der henvises.

Til § 42.

Den foreslåede ændrede affattelse af stk. 2 er af redaktionel karakter. De øvrige ændringer af paragraffen er motiveret med det i ny § 42 fremsatte forslag til indtægtsregulering.

Til § 43.

Den foreslåede ændrede affattelse af paragraffen medfører foruden redaktionelle ændringer en lovfæstelse af den hidtidige praksis, hvorefter kontrollen med sejlanvisning m. m. i de danske farvande henhører under forsvarsministeren.

Denne kontrol vil som hidtil blive varetaget af fyr- og vagervæsenet samt søkortarkivet.

Til § 44.

Den foreslåede ændring af paragraffen er af redaktionel karakter.

Til § 45.

Paragraffen indeholder den ny bestemmelse, at lysreklamer m. m., der kan virke vildledende for sejlladsen, ligestilles med fyr o. lign., således at opstillingen vil være betinget af myndighedernes tilladelse.

Herudover foreslås redaktionelle ændringer.

Til § 46.

Den foreslåede ændrede formulering af § 46 skyldes foruden den i ny § 42 foreslåede ændring af lodsernes indtægtsforhold, at pensionerne efter ændringen af § 47 vil blive beregnet efter principperne i statstjenestemandsløven.

Endelig foreslås det, at bruttobetalingen til lodserier fra fyr- og vagervæsenet m. m. ikke som hidtil medtages som indtægt, hvoraf der beregnes pensionsbidrag, da det findes uhensigtsmæssigt, at et særligt arbejde for andre institutioner pålægges en afgift, der varierer efter lodsindtægterne.

Det tilskud, der herved undrages lodspensionskassen, er uvæsentlig i forhold til dens øvrige indtægter.

Der er ikke i lodsloven fastsat nogen højeste aldersgrænse for ansættelse som lods, men ansættelse har normalt ikke fundet sted efter det fyldte 37. år. Da ansættelse i en senere alder betyder en væsentlig forøgelse af pensionsbyrden, foreslås det, at det i de tilfælde, hvor ansættelse som lods måtte finde sted efter det fyldte 37. år, stilles som betingelse for optagelse i pensionskassen, at den pågældende til denne indbetaler det beløb, hvormed hans optagelse efter en af kassens aktuar foretagen beregning belaster pensionskassens status.

Til § 47.

Man har af tekniske årsager foretrukket — fremfor som hidtil at fastsætte selve pensionerne i loven — at beregne disse efter tjenestemandsløvens principper ud fra en valgt pensionsgivende løn. Pensionslønningssatsen er ansat til 7 200 kr., hvilket efter tjenestemandsløvens regler svarer til en slutløn på 5 880 kr. med et almindeligt pensionsgivende tillæg på 1 320 kr.

Der bør dog ikke kunne opnås pension af en højere pensionsindtægt end svarende til gennemsnittet af den i de sidste 10 år før afskedigelsen oppebårne nettolodsfortjeneste efter fradrag af et til statens reguleringstillæg, midlertidigt tillæg og særligt tillæg svarende beløb. Nettolodsfortjenesten udgør den i den nugældende lodslovs § 42 anførte bruttolodsfortjeneste efter fradrag af driftsudgifter, herunder bidrag til pensionering, regnskabsføring m. v. Nettolodsfortjenesten kan ved beregningen af grundpensionen i henhold til nærværende bestemmelse sættes til $\frac{2}{3}$ af den for vedkommende lods beregnede bruttolodsfortjeneste, medmindre den pågældende kan dokumentere en højere nettoindtægt.

Med hjemmel i tekstanmærkning på finanslov ad § 22 har forsvarsministeriet, når gennemsnittet af et medlems pensionsgivende årlige indtægt i de sidste 10 år før afskedigelsen er lavere end gennemsnitsbeløbet for en tidligere 10-års periode, kunnet tillade, at der af pensionskassens midler ydes den pågældende et tillæg til pensionen til hel eller delvis udligning af forskellen mellem de pensionsbeløb, der fremkommer, når det højere og det lavere af de nævnte gennemsnitsbeløb lægges til grund for beregningen. Det foreslås, at bestemmelse herom nu optages i lodsloven.

Det nugældende maksimum på 4 800 kr. for egenpensionens størrelse foreslås ophevet. Grund-

beløbet kan herefter fremtidig andrage indtil 5 040 kr. årlig.

Efter lodsernes nuværende indtægtsforhold vil ca. $\frac{3}{4}$ af de nu tjenstgørende lodser kunne påregne pension efter pensionslønningssatsen: 7 200 kr.

Til § 48.

Med hjemmel i tekstanmærkning på finanslov ad finanslovskonto § 22 ydes efterindtægt i 12 måneder i de tilfælde, hvor en lods er omkommet ved udførelsen af sin tjeneste eller er afgået ved døden som følge af tilskadekomst i tjenesten. Bestemmelsen, der svarer til tjenestemandsløvens § 75, stk. 1, sidste punktum, foreslås optaget i lodsloven sammen med de øvrige bestemmelser om efterindtægt.

Forsåvidt angår enkepensionens størrelse, foreslås det, at de almindelige regler i tjenestemandsløvens § 64, stk. 2 og 3, kommer til anvendelse.

Den hidtidige begrænsning, hvorefter ingen enkepension kan overstige 2 400 kr., foreslås ophevet. Herefter vil højeste enkepension udgøre 2 880 kr.

Det foreslås, at børnepensionstillæg og børnepension ydes efter tilsvarende regler som indeholdt i tjenestemandsløvens § 66 og § 69. Herefter vil der være mulighed for udbetaling af disse ydelser indtil barnets 24. år, når forsørgelsen fortsættes til gennemførelse af en offentlig godkendt uddannelse, og forholdene iøvrigt i særlig grad taler herfor.

Til ny § 52.

Det foreslås, at der af pensionskassens egne midler i det omfang, disse strækker til, ydes et særligt tillæg. Efter de foretagne forsikringsmæssige beregninger vil der indtil videre kunne ydes et tillæg på 40 pct. af grundbeløbene. Det samlede pensionsbeløb skal dog — inclusive det i ny § 53 omhandlede procenttillæg fra staten — ikke kunne overstige det beløb, som den pågældende ville være berettiget til, såfremt der til hans grundpension havde været ydet reguleringstillæg m. v. efter de for statens pensionister til enhver tid gældende regler. Såfremt pensionskassens midler derfor skulle afgive dækning for mere, skal der ske nedsættelse af statens tilskud, i første række gennem nedsættelse af procenttillægget, således at man i videst muligt omfang søger henimod en selvfinansiering.

Til ny § 53.

Udover grundpension har der hidtil af statskassen været ydet et dyrtidstillæg, der fra 1. oktober 1953 er fastsat til 75 pct. Det foreslås, at dette dyrtidstillæg fremtidig udbetales med samme

F. t. l. om ændr. i l. om lodsvæsenet.

procentsats, som til enhver tid udbetales til de på finansloven opførte honorarer. Det forudsættes, at bevilling af de hertil fornødne beløb søges på de årlige finanslove.

Til ny § 54.

De ændrede regler om beregning af grundpensionerne vil principielt ikke komme til anvendelse på medlemmer af pensionskassen, hvis pensionsret er blevet aktuel før 1. april 1952, ligesom bestemmelserne heller ikke finder anvendelse på efterladte efter sådanne medlemmer.

Det findes dog rimeligt, at der ydes særligt tillæg til de pågældende pensionister i overensstemmelse med ny § 52 og dyrtidstillæg efter ny § 53. Endvidere foreslås det, at de sædvanlige bestemmelser i tjenestemandsløven om børnepensionstillæg og børnepension finder anvendelse i de tilfælde, hvor det pågældende medlem af pensionskassen er blevet pensioneret eller afgået ved døden før 1. april 1952.

Da de nye regler kan medføre forringelse af den pensionsmæssige stilling for de lodser, hvis pensionsgivende indtægt er lavest, finder man det rimeligt, at de af pensionskassens nuværende medlemmer, der har opnået pensionsret, ud fra princippet om velerhvervede rettigheder beskyttes mod en sådan forringelse ved en lignende overgangsbestemmelse, som den, der findes i den nugældende lov nr. 136 af 30. marts 1942 § 6. Efter de foreliggende oplysninger om indtægtsforholdene blandt lodserne vil den foreslåede overgangsregel komme ca. 20 lodser til gode.

Til § 52.

Den hidtidige bestemmelse i lodsløvens § 52, hvor-

efter der i spørgsmål vedrørende lodsernes pekuniære stilling og virksomhedsområde er sikret det enkelte lodseri en høringsret, blev indført i 1879.

Herudover har der til behandling af forskellige sager af mere generel karakter i årenes løb været nedsat udvalg, der efter sagerens natur har haft mere eller mindre permanent karakter. Således er der oprettet et permanent lodstakstudvalg, hvor takstspørgsmål drøftes med skibsfartens repræsentant, inden sagerne eventuelt forelægges ministeriet til afgørelse.

I 1921 tillagdes der administrativt „Dansk Lodserforening“ forhandlingsret i spørgsmål, som vedrører lodsernes stilling i almindelighed.

Da en simplificering af denne stærkt udbyggede hørings- og forhandlingspraksis findes hensigtsmæssig, samtidig med at oprettelsen af et konsultativt råd synes at rumme muligheder for udvikling af et effektivt samarbejde mellem de i lodstjenesten interesserede parter, foreslås der oprettet et lodsråd sammensat af repræsentanter for administrationen, lodserierne og skibsfarten.

Til § 63—71.

Paragrafferne kan udgå som utidssvarende.

Til § 3.

Det foreslås, at de ændrede pensionsbestemmelser i §§ 48—53 får tilbagevirkende kraft fra den 1. april 1952.

De øvrige bestemmelser, der som anført vil få økonomiske konsekvenser for en række lodserier, foreslås først sat i kraft med virkning fra 1. juli 1954.